

Bemærkninger

vedrørende

Drift af en Jernbane fra Frederikshavn til Skagen.

I. Trafikkens Størrelse.

Skagen har i en Arræffe gjort indledende Forsøg paa at faae en Jernbane anlagt fra Frederikshavn.

Der er exceptionelle Forhold til Stede, idet Byen ikke engang har ordentlig Besforbindelse, idet den grundforbedrede Veie standser ved Nalbælt ca. $2\frac{3}{4}$ Mil fra Skagen. Byen, der kan betragtes som værende uden Opland, og som savner Havn, hvilken vist heller ikke tør ventes anlagt i nogen nær Fremtid, er derfor uheldigt stillet, idet Transportudgifterne for de Produkter, der forbruges, som ogsaa for dem, der frembringes, ere uforholdsmæssig høie. Om Sommeren sker Transporten ved aabne Vaade og mindre Dæksfartøier, om Vinteren (ca. 3 à 4 Maaneder) over Land pr. Ase. Langt Størstedelen af Byens Forsyning sker fra indenrigske Steder. Forsyningen fra udenrigske Steder er ringe, kun af Lømmer, Mørsten og Kul er det betydeligere Mængder. Den temmelig betydelige Tørvetransport foregaar kun landværts.

Da Omegnens Agerbrug ikke kan forsyne Beboerne med de fornødne Landbrugsprodukter, tilføres temmelig betydelige Mængder af disse.

Følgende meddelte Oplysninger andrager Fragten for de fra indenrigske Havne kommende Varer:

40 Dre pr. Centner for Stykgods,
30 — — — for grove Varer,

foruden Havnepenge, ligesom det ogsaa fortjener at bemærkes, at der ikke kan naaes Assurance paa Grund af Udfibningsforholdene.

Om Vinteren er Fragten pr. Ase over Land:

1 Kr. pr. Centner Kjøbmandsvarer,
75 Dre — — — grove Varer.

Som bekendt er det Fiskeriet, som ernærer Skagboerne. Størstedelen af denne Fangst er variabel.

Værdien angives at have været i

1884:	1885:	1886:
412,550 Kr.	281,360 Kr.	229,840 Kr.

Værdien af Skagboernes Sommerfiskeri paa fjerntliggende Pladser er ikke medregnet heri.

Disse Tal vise en stor Nedgang, hvad ogsaa giver sig Udslag derved, at Indførslen, særlig af Bygningsmateriale, har været mindre i 1886. Afvigte Aar 1887 skal der dog atter vises Fremgang.

Fangsten afsættes dels strax til svenske Vaade og danske Kvafer, dels forsendes den over Land eller tørres og saltet for senere pr. Vaad at forsendes til indenrigske Pladser.

For Tiden betales $1\frac{1}{2}$ Dre pr. Pd. Fisk i Transport fra Skagen til Frederikshavn. Prisen paa Fisk angives for Tiden at være 4 à 5 Dre lavere pr. Pd. i Skagen end i Frederikshavn, hvilket altsaa ikke alene ligger i Transportomkostningerne, men hovedsagelig i den Verdiforringelse, som finder Sted paa Grund af den langsomme Transport ad daarlige Veie.

Naar der spørges, om hvilke Kvantiteter Fisk en eventuel Jernbane vil faae at transportere, da er der først selvsølgelig hele den nuværende landværts Forsending, der over Frederikshavn gaar videre til indenlandske og udenlandske Pladser, dernæst antages, i Følge Opgivelse fra Skagen at den tørrede og saltede Fisk at ville blive forjendt pr. Bane, Forsendelsen med svenske Vaade at ville ophøre og Forsendelsen med Kvafer formindstes noget.

Den Frihed i Afsetningsforholdene, som en Jernbane vil fremkalde, vil sikkert være af overordentlig Betydning.